

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce **I. Ch.**, právně zastoupený JUDr. Josefem Konečným, advokátem se sídlem 591 01 Žďár nad Sázavou, Horní 30, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení v Praze ze dne 4. 4. 2012, č.j. **se z r u š u j e** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **j e p o v i n n a** uhradit žalobci náklady řízení ve výši 4.560,- Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce JUDr. Josefa Konečného, advokáta se sídlem 591 01 Žďár nad Sázavou, Horní 30.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalované ze dne 4. 4. 2012 byly zamítnuty námitky žalobce, které podal do rozhodnutí žalované ze dne 2. 2. 2012 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím žalované ze dne 2. 2. 2012 byl žalobci od 22. 3. 2012 odňat invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Jihlava ze dne 11. 1. 2012 již žalobce není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla žalobci z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 15 %.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včas námitky dne 14. 2. 2012 s tím, že s posouzením zdravotního stavu nesouhlasí, neboť je v plném invalidním důchodu od roku

1991. V roce 2003 a 2004 došlo k výměně obou kyčelních kloubů z důvodu nemožnosti chůze a velkých bolestí. Po operativní výměně kloubů bolesti ustoupily, avšak hybnost kloubů je dlouhodobě špatná. To ho limituje v každodenních činnostech. Podle jeho názoru není jeho zdravotní stav stabilizován a dochází ke zhoršování zdravotního stavu v důsledku věku. Objevují se opětovně bolesti a další zdravotní komplikace. V tom odkázal na předložené lékařské nálezy.

V rámci řízení o námitkách byl vyhotoven nový posudek o invaliditě ze dne 27. 3. 2012. Bylo zjištěno, že žalobce není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů. Nejde již o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, nejde ani o invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona a nejde ani o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla posudkem o invaliditě určena ve výši 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti byl posouzen dle kapitoly XV., oddíl B, položka 9 písm. b) k příloze vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb. o posouzení invalidity, pro které se stanoví míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15 až 30 %. Vzhledem k maximálně středně těžkému omezení hybnosti jednoho kloubu by bylo nutné zdravotní stav žalobce hodnotit spodní hranicí možného rozmezí tj. 15 %. V námitkovém řízení však s ohledem na skutečnost při daném zdravotním postižení, kdy je omezeno delší stání, chůze a přetěžování dolních končetin, je práce prodavače pro žalobce nevhodná, hodnotil lékař ČSSZ jeho stav na horní hranici možného rozmezí v uvedené položce, tj. 30 %. Pro další navýšení takto stanoveného posudkového hodnocení neshledal však medicínský ani jiný důvod. Zjištěný pokles pracovní schopnosti 30 % nadále neodpovídá invaliditě žádného stupně. Proto bylo vydáno rozhodnutí o námitkách, kterým byly námitky zamítnuty a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu dne 22. 5. 2012, kde namítal, že jeho zdravotní stav nebyl dostatečně objektivně posuzován a jeho pracovní schopnost rovněž není správně zhodnocena. Oproti období před třemi lety, kdy jeho zdravotní stav byl posouzen, po výměně obou kyčelních kloubů na sobě nepozoruje žádné zlepšení a hybnost kloubů je dlouhodobě špatná, omezuje ho v každodenních činnostech, při chůzi, bolesti při stání, takže za krátko při výkonu zaměstnání je silně unaven a nějakého kladného pracovního výsledku dosahuje jenom s velkým vypětím a vyčerpáním. Je pod neustálou lékařskou kontrolou. Nesouhlasí s posudkem lékaře v námitkovém řízení a žádá, aby jeho zdravotní stav a pracovní schopnost byly přezkoumány a posouzeny posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, resp. i jejím příslušným pracovištěm, a to zejména ortopedickým. Závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení a požádal o úhradu nákladů řízení.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 14. 6. 2012 navrhla zamítnutí žaloby podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního. V případě, že na základě odborného lékařského posouzení ponechává věc na úvaze soudu s ohledem na výsledky provedeného dokazování. Jinak ve vyjádření odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na příslušné právní předpisy týkající se této problematiky.

Řízení podle části III., Hlavy druhé, dílu prvního s.ř.s. přezkoumává soud napadené rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů a z těchto hledisek, které žalobce

v podané žalobě uvede, přičemž vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2, věta první s.ř.s.).

V rámci přezkumného řízení soudního byl zdravotní stav žalobce přezkoumán posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, pracoviště Brno dne 23. 8. 2012 za přítomnosti odborného ortopeda s posudkovým závěrem, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu II. nebo III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb. V případě žalobce šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %.

Soud u jednání provedl důkaz výše citovaným odborným posudkem PK MPSV ČR v Brně i dávkovým spisem žalobce. Bylo zjištěno, že žalobce byl poživitelem plného invalidního důchodu od roku 1991. Poslední kontrola invalidity III. stupně byla stanovena na únor 2012. Dnem 11. 1. 2012 byl zdravotní stav žalobce posouzen lékařem pověřeným vypracováním posudku pro OSSZ Jihlava s výsledkem, že není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Nejde již o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) citovaného zákona, nejde ani o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona a ani nejde o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 15 % při hodnocení podle kapitoly XV., oddíl B, položka 8 písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Den zániku invalidity byl stanoven 11. 1. 2012.

Na základě tohoto posouzení žalovaná vydala dne 2. 2. 2012 rozhodnutí, kterým žalobci od 22. 3. 2012 odňala invalidní důchod.

Na základě podaných námitek byl vypracován další zdravotní posudek, který vypracoval lékař ČSSZ oddělení námitkové a odvolací agendy LPS Jihlava s výsledkem, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, avšak z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30 % (hodnoceno opětovně podle kapitoly XV., oddíl B, položka 9 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. se stejným dnem zániku invalidity 11. 1. 2012).

Na základě tohoto hodnocení pak žalovaná vydala rozhodnutí ze dne 4. 4. 2012, kterým zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí prvostupňové ze dne 2. 2. 2012.

Soud pro účely soudního přezkumu vyžádal si od PK MPSV ČR v Brně odborný posudek, který byl vypracován dne 23. 8. 2012 a jednání této posudkové komise byl žalobce přítomen. Posudková komise jednak přešetřila žalobce u jednání, jednak vycházela z nálezů předložených v projednávané věci a citovaných posudků PK. Krom uvedených lékařských nálezů citovaných v odborném posudku byla také zapůjčena kompletní zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. N. O přezkoumání a seznámení se se zdravotní a posudkovou dokumentací PK konstatovala, že žalobce je vyučen prodavačem elektro a pracoval jako prodavač domácích potřeb, dále jako údržbář a několik let jako vychovatel v domově mládeže. Do přiznání plného invalidního důchodu pracoval jako dělník při balení nábytku. Po odnětí invalidního důchodu je vedený na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání. Byl posouzen jako vyučený prodavač elektro s praxí v oboru i v jiných pracovních zařazeních. Prodělal aseptickou nekrózu hlavice levé stehenní kosti, pro deformační

a artrotické změny byl v roce 1991 uznáván opakovaně plně invalidní. Podstoupil implantaci úplných náhrad (TEP) obou kyčelních kloubů vlevo dne 8. 7. 2003, vpravo dne 7. 1. 2004. Podle dokumentace funkce obou kyčelních kloubů byla vzhledem k provedeným operacím dobrá, s rozsahem pohybu odpovídajícím stavu po implantaci TEP. Podle zjištění PK nejpozději při posouzení na OSSZ dne 11. 2. 2009 již neodpovídal jeho stav plné invaliditě. Podle tehdy platné právní úpravy měla být podle názoru PK uznána pouze částečná invalidita.

K datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ ze dne 4. 4. 2012 byl zdravotní stav žalobce nadále dlouhodobě poměrně příznivě stabilizovaný. Funkčně šlo o stav po implantaci úplných náhrad obou kyčelních kloubů. Porucha motorických funkcí nebyla přítomna. Na levé dolní končetině byly zjištěny svalové atrofie zejména v oblasti stehna a pohyb v oblasti pravé kyčle je odpovídající provedené operaci s možností aktivní flexe do 90 stupňů. V oblasti levé kyčle je flexe omezena podstatně – aktivně pouze na 70 stupňů, což je omezení proti normě téměř o polovinu a výrazně jsou omezené i rotace vlevo. Poruchu hodnotila posudková komise vzhledem k podstatnému omezení rozsahu pohybu levé kyčle a prokázaným svalovým atrofiím jako středně těžkou. Nešlo však o těžké poruchy s prokázaným uvolněním jedné nebo obou komponent, s progresí deformace, se zlomeninami, subluxacemi nebo luxacemi endoprotéz, infekcí endoprotéz ani o stav se závažnou pooperační poruchou motorických funkcí obou dolních končetin. Obezita byla alimentárního typu (z nadbytku příjmu), bez pokusů o léčbu na odborném pracovišti. Ostatní choroby uvedené v diagnostickém souhrnu nezpůsobovaly poruchy funkce omezující pracovní schopnost posuzovaného.

K snížení stupně invalidity k datu přezkoumávaného rozhodnutí plyne jednak ze skutečností, že při posledním předchozím posouzení na OSSZ došlo k posudkovému nadhodnocení. Roli hraje i změna právního předpisu pro posuzování poklesu pracovní schopnosti účinná od 1. 1. 2010.

Na základě výše uvedených skutečností a stavu zjištěného při jednání posudková komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalovaného šlo u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl stav po implantaci úplných náhrad obou kyčelních kloubů, který je výše funkčně zhodnocen. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise hodnotila podle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí žalované podle kapitoly XV., oddíl B, položka 8 písm. b) – 35 %. Poruchu funkce způsobenou rozhodujícím zdravotním postižením hodnotila sama o sobě na dolní hranici rozpětí, střed pásma volila vzhledem ke skutečnosti, že implantace endoprotéz je provedena na dvou nosných kloubech a dále zohlednila předchozí převážně vykonávané výdělečné činnosti žalobce v dělnických zařazeních s nutností prakticky trvalého stání, chůze, přemisťování předmětů. Výrazně negativní roli hraje i obezita, ale zatím nebyl učiněn pokus o její léčbu na odborném pracovišti. Posudková komise nehodnotila pokles pracovní schopnosti podle položky 8 písm. c), protože nebyla naplněna kritéria v této položce uvedená, jak plyne z posudkového hodnocení. Také nehodnotila pokles pracovní schopnosti podle položky 9 kapitoly XV., oddíl B citovaného právního předpisu, protože rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není omezení rozsahu pohybu v kloubech jako takové, ale stav plynoucí z implantace endoprotéz kyčelních kloubů. Ke snížení invalidity mělo dojít podle poznatku PK již v dřívějších posouzeních jak je výše zdůvodněno. Jako nejpozdější datum pro změnu stupně invalidity, kdy byl objektivizován zdravotní stav, stanovila datum ortopedického vyšetření 7. 11. 2011.

Se zjištěným zdravotním stavem nebyl žalobce schopen těžké fyzické práce, prací s nutností trvalého stání nebo chůze a přenášením břemen. Byl schopen vykonávat práce fyzicky lehčí, s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti, s možností střídání pracovních poloh – sed, stoj, krátká chůze.

Po zhodnocení výše uvedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Provedeným dokazováním byl zjištěn skutkový stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů napadený výrok rozhodnutí podle § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. účinného od 1. 1. 2010 je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. 2 výše uvedeného ustanovení je pojištěnec invalidní, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla:

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.

Podle odst. 4 výše uvedeného ustanovení při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření.

Bylo zjištěno, že zdravotní stav žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl hodnocen správně, což jednoznačně prokázal posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 23. 8. 2012. Posudková komise hodnotila pokles pracovní schopnosti žalobce odlišně od posudkového názoru LPS první instance i v námitkovém řízení a zdůvodnila, proč hodnotila tak, že pracovní pokles činil u žalobce 35 %. Na podrobné zdůvodnění odkazuje soud tak, jak bylo výše uvedeno. Bylo tedy prokázáno zhodnocení zdravotního stavu posudkovou komisí, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce plnil podmínky pro přiznání invalidity I. stupně, neboť pokles pracovní schopnosti činil 35 %.

Je nutno uvést, že vznik invalidity I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění vznikla již dne 7. 11. 2011 ortopedickým nálezem MUDr. Š.

Podle § 78 odst. 1 věta první odst. 3, 4 a 5 s.ř.s., je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 4. 4. 2012 a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání invalidity III. stupně tak, jak ji před odnětím pobíral. Ze shora uvedeného posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 23. 8. 2012 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované žalobce byl invalidní, ale pouze invaliditou I. stupně, a proto žaloba byla podána důvodně, i když jen zčásti byla

důvodná, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 4. 4. 2012 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení pro zjištěné vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná nedostatečně zhodnotila zdravotní stav žalobce, když mu invalidní důchod pro invaliditu III. stupně odňala. Dle posudku PK MPSV ČR v Brně výše citovaném došlo u žalobce k poklesu míry pracovní schopnosti o 35 %, a tudíž byl invalidní invaliditou I. stupně již v době odnětí dávky. Posudková komise PK MPSV ČR v Brně však ve svém odborném posudku konstatovala, že hodnocení žalobce při prováděných kontrolách bylo vůči žalobci velmi příznivé, neboť ke snížení stupně invalidity mělo dojít podle poznatků PK již při dřívějších posouzeních a jako nejpozdější datum pro změnu stupně invalidity stanovila datum ortopedického vyšetření 7. 11. 2011.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je invalidní invaliditou I. stupně ode dne odnětí (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá v novém řízení rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí, tj. uznání invalidity od uvedeného data, tj. od 22. 3. 2012. Od tohoto data obnoví výplatu invalidního důchodu žalobci.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobce byl zastoupen advokátem, proto soud přiznal žalobci náklady soudního řízení v celkové výši 4.560,- Kč za 3 hlavní úkony po 500,- Kč, 3x paušál po 300,- Kč zvýšené o 20 %, neboť právní zástupce je plátcem DPH, o čemž založil doklad do spisu a jízdné ze Žďáru nad Sázavou do Brna a zpět v celkové výši 960,- Kč, o čemž předložil fotokopii technického průkazu. Za ztrátu času účtoval 3 hodiny, celkem tj. za každou půlhodinu 100,- Kč, celkem tedy 600,- Kč). Náklady řízení byly přiznány podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. účinné od 1. 9. 2006 a zavázal žalovanou, aby tuto částku uhradila do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce JUDr. Josefa Konečného, advokáta se sídlem 591 01 Žďár nad Sázavou, Horní 30.

Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě 2 týdnů ode dne doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. září 2012

JUDr. Jarmila Ďásková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová